

גלאירנורט לעיון בפרשנות השבווע

ערוכים בידי נחמן ליבוביין

שנה רביעית

ויל ע"י מוסד פודה והשכלה למבוגרים ולנוער
הסתדרות נשית מזרחי באמריקה

4

פרק ל"ג ג' - ג"ו

משרות-משמעות (תש"ה)

א. ג"ב - ג"ג והוורשתם את כל יישבי הארץ מפניכם... והוורשתם את הארץ וישבתם בה, כי לכם בתמי... .

רשות ג"ב ד"ה והוורשתם ג"ג ד"ה והוורשתם את הארץ

במדבר י"ד כ"ד ד"ה יורשנה

" " ל"ב ל"ט " זיווושן.

רמב"נ ג"ג ד"ה והוורשתם את הארץ וישבתם בה... .

רמב"נ בחשיבותו לספר המצוות להרמב"ם בסוף פרק דעת עטה: "מצוות שלא מחייב איזתך הרוב (הילמבדים) ממצוות עשה כפי דעת הרמב"ן: מצוה ד": שנצטווינו לרשות הארץ אשר נתן לך לאבותיכו לאברותם ליחסך וליעקב ולא נזוכה בידך זולתבו מן האדמות או לשמה והוא אמרו "והוורשתם את הארץ וישבתם בה, כי לכם נתתי את הארץ לדעת אמתה והתנווהלתם את הארץ אשר נשבתתיכם" ופרט אמתה להם במצוותך כולה בגבולה ומצוריה, כמו שאמר (דברים א' ז): "ובאו הר האמור כי גאל כל שכניו בערבה כחר ובפללה ובגבב ובחוור היט... ." שלא לניחו ממנה מקום. והזראה שזו מצריך - אמרו יתעלה בענין המרגלית: (דברים א' כ"א): "עליה ריש כאשר דבר ח' לן אל תזרע ועל תחת", ואמרו עוד (דברים ט' כ"ג): "ובשלוח ח' אתכם מקודש בריבוע לאמר עליך ודרשו את הארץ אשר נתמך לכם" וכאשר לא אבוי לעלות במאמר הזה מצוה (דברים ט' כ"ג): "ותתרו את פיה", ... ולא שמעתם קולו - הוראת שתורו מצוה - לא יעד והבשחה... . ואומר אני, כי המצואה אחכמים פטילים בה, והזרע צידת א' ע' עד שאמרו (סමואל א' כ"ו י"ט) היוצא ממנה ודר בארוחך יאה בזיניגן כעופד ע' ז שנאמר (סמואל א' כ"ו י"ט) כי גרשוני תירום מהמתוך משלחתך לאמר לך עבוד אל הוים אחרים", וזולת זה הפלגות גדוילות לאמרך בזונזיל - הכל אחד מצאות עשה שנצטווינו לרשות הארץ' לשנת בו, אם כן הרא נזרע עשה לדודנו כוונתך כל אחד מבנו, ואפיקו בזמן בלוט, פ"דו במלטיז בקרופטן פזונז. וליטון ספ"ז (ואה י"ב כ"ט): מעט ברכ יהודיה בן תיזיא ור' נתייא בן תיש ור' חיינגן ביachi ר' יהושע ור' יונתן שהיו יוצאים הוזח לארכץ וחגיגא למלטום (מקום בחו"ל) וזכרו את א' ע' ז'קו עיביהמת ודצאי דמצותיהם בקדשו נגדיהם וקראו המקרא זה: "וירשת אותם ושבתת בארץ" - וחדוז זעיר למקומם, אמרו: "ישיבת ארץ ישראל שקופה כנוגן כל המצוות שבתורתך".

ספורנו ד"ה והוורשתם את הארץ

ב. ז. מה בין רשות לטרטען בפירוט תמליה "והוורשתם"? .

ג. מה בפקחים בפירוטה המבנה הסגננטם של פסוק ג'?

ד. מה חסן מעלותיו, ומגרעותיו של כל אחד שני הפרשנים?

ה. מה הקשי העורך מאכ"י הספazon?

ו. במה שינה ספורנו משני המפרשנים הנ"ל?

xx. מהי הזושא פירושו? (הערה: לשון הגמרא בכתובות ק"א ע"ב, שנה במקצת מזו המובאת בדברי הרמב"ן, עיין בגמרא!).

ב. ג"ג והוורשתם את הארץ - תדקים אונקלוס ותרמזור ית יתבי ארעא. (ועיין גם בראשית מילא מ"ז ותעתש הארץ - ח' א; וככשוו דינרי ארעא. (וע' רשות!) "

1. פ"ד ע מתרגם אונקלוס כאן "את הארץ" - יושבי הארץ?

xx. ה"ה סיבוי רשי' בגין מוחר' (יעזין רשות ט"ו ב' ד"ה אביך חדגי).

xx. פ"ז הוורשתם את הארץ ראב"ע ד"ה ותחלמת. מה קשא לו וולפט כה יביא פסוק ל"ו י"?

וע' דאכ"ע שמ

ד. ג"ה והיה אשר תמייר מהם לטעים בעיניכם ולצאניכם בצדיק-צדקה-אתכם. רשות ג' ד"ה רתיה אשד תמייר; ד"ה לשלכים; ד"ה וצאניכים; ד"ה וצדקה אתכם. רמב"נ ד"ה לאבלם בעיניכם.

1. מה קשי לרשות? בליך והיה אשר מותידין.

2. הרמב"ן מסכים לכאורה עם פירוש רשי' כאן.

מה הוא מושך עליו? ומה שוננה מכאן?

xx. בעל דברי דוד מקשה על דברי רשי' ד"ה וצדרו: מה תיקן בזה, והר' גם בפרשנת פחס כ"ה י"ז כתיב כי צאניכים הם לכם. ותרגומו כתו כאן ולא חביבו?

יט. לשלח את המשובחות לפחים לייבוביין ירושלים קרית/קשה
"הזמןות, תלומות וצדקה למך עוקף אשכנזי ירושלים אומישקיין", 48,